

Warszawa, 20 marca 2025 r.

Adam Bodnar

Sędzia Jacek Gudowski

Wiadomość o przyznaniu Panu najchwalebniejszym akademickim laurze matki wszystkich polskich uczelni wzbudziła moją ogromną radość. Niestety ministerialne obowiązki nie pozwalają mi dzisiaj osobiście Panu gratulować tego wyróżnienia, ani też winszować Pańskiej Alma Mater tak wybitnego wychowanka, pozwalam sobie zatem przesłać wyrazy uznania listownie.

Laur Akademii to wyraz uznania dla Pana wyjątkowej drogi, pasji orzecznika z krwi i kości, ale także niestrudzonego innowatora i popularyzatora orzecznictwa. Doprawdy nie sposób wybrać z Pana licznych osiągnięć i idei tych najdonioślejszych: wszystkie one bowiem przyczyniają się i będą przyczyniać po równo do wzrostu jakości sądownictwa w Polsce. Życzliwą zazdrość, nie tylko sędziów, wzbudza imponująca liczba Pana orzeczeń, oraz akrybia ich perfekcyjnie skonstruowanych uzasadnień, zwłaszcza z czasów pracy w Izbie Cywilnej Sądu Najwyższego, ale wśród Pańskiej aktywności dziś szczególnym przykładem są prace związane z otwieraniem wymiaru sprawiedliwości na obywateli.

Bez wątpienia to pochodna Pańskiej nadzwyczajnej osobowości: życzliwości wobec świata i nieokiełznanej jego ciekawości, a nade wszystko chęci uczenia innych o prawie. To właśnie dlatego tworzył Pan Krakowski Przegląd Sądowy, a potem biuletyn Izby Cywilnej Sądu Najwyższego, przeglądy orzecznictwa, w których pokazuje się jako mistrz mini-głos. To też te dążenia uczyniły z Pana wzorcowego wizytatora i nauczyciela sędziów. Z nich też wprost wynika Pana informatyczna pasja, która zbudowała podwaliny pod cyfryzację naszego sądownictwa: zadanie to nadal jest dla nas wyzwaniem, ale bez Pana zaangażowania i poświęcenia nie sposób byłoby mu sprostać.

Nie trzeba przypominać, jak wiele czynił i czyni Pan dla niezawisłości sędziowskiej: dbając oczywiście o jakość sądownictwa, ale też niestrudzenie angażując się w prace organów niezależności sędziowskiej, już w pierwszej Krajowej Radzie Sądownictwa, a potem na wielu forach obrony autonomii sądów. Dla wszystkich symbolem Pana sędziowskiego credo jest reakcja na bezprawne stwierdzenie Pańskiego przejścia w stan spoczynku w roku 2018. Choć deklaracja ta stała w sprzeczności z konstytucyjnym porządkiem Rzeczypospolitej, dla dobra stron i wymiaru sprawiedliwości wstrzymał się Pan od czynności sądowych, deklarując jednocześnie niezłomną moralnie gotowość do pełnienia powierzonego Panu, zgodnie z Pana powołaniem, urzędu.

Wyróżnienie Panu dziś wręczone potwierdza Pana umiłowanie prawdy i sprawiedliwości. Jest zasłużoną nagrodą dla wybitnego sędziego, ale przez Pana również wyrazem podziękowania i uznania dla całego niezłomnego środowiska sędziowskiego, Pana Kolegów, Koleżanek, w tym rzeszy bezpośrednich i pośrednich wychowanków, bez których istnienie i naprawa praworządności w naszym Kraju nie miałyby szans. Jestem przy tym przekonany, że Pan na tym laurze nie spocznie: byłoby po prostu wbrew Pana naturze nie angażować się dalej w naprawę wymiaru sprawiedliwości i w budowę społeczeństwa obywatelskiego w Polsce. Za to co do tej pory i za to, co w przyszłości z serdecznie Panu dziękuję.